

Canh Bạc Để Đời

Một kẻ cờ bạc chuyên nghiệp như tôi mà không có cơ hội hành nghề thì buồn chết đi được.

Như bạn đọc vẫn biết: cờ bạc cũng giống như ma túy vậy, kẻ nào đã lỡ "hít" vào rồi là đam mê cho đến khi ...đời tàn trong ngõ hẹp. Nhà cửa, vợ con, công danh sự nghiệp đều là con số không to tướng trước hình ảnh hấp dẫn của con hột gieo số đang lăn trên mặt bàn quyiến rũ.

Than ơi! Lúc này tôi đang rách lăm, rách thậm tệ mà cái máu bạc bài vẫn ngứa ngáy rần rần trong cơ thể. Nó đang "vật" tôi đấy. Y như những người ghiền á phiện thiếu thuốc, mặt mày tay chân rúm ró như tằm mền rách, quấy đạp dùm dùm.

Thế rồi tôi khám phá ra anh chàng Sơn Mun, một tay giang hồ mặt hạng trong cùng một ngõ hẻm tồi tàn nơi tôi tạm cư ngụ. Bên những ly để nhâm nhi cho quên sầu đời, gã Sơn Mun gốc Miền - với gương mặt nụ cười ngây ngô của một đứa bé con, một thân mình đồ sộ đen đúa - và tôi chẳng mấy chốc đã trở thành đôi bạn tri kỷ. Gã không ngần ngại tiết lộ cho tôi biết, gã đã từng tốt nghiệp từ trường Thôi Miên Thuật Nam Vang, và luôn luôn khoe khoang hãnh diện về cái bằng cấp không đáng nửa xu này. Có lần gã thì thầm với tôi một điều bí mật: gã đã thử nghiệm và thành công một bí quyết quan trọng, khiến gã trở nên một kẻ có khả năng siêu nhiên. Dĩ nhiên, tôi chẳng thèm lưu tâm gì đến những điều bá láp của gã tằng tằng say sưa ấy.

Một đêm, sau khi đã thi nhau vật ngã bốn xi để, gã Sơn Mun chợt nảy ra một sáng kiến. Cũng như mọi sáng kiến khác trong cơn be bét, nó đều vẽ ra một viễn ảnh huy hoàng giàu sang, danh vọng... Kẻ có sáng kiến sẽ nghiêm nhiên trở nên một cự phú, khắc ra lửa mưa ra khói. Những thằng lờ khinh khi ông lúc cơ hàn rồi đây sẽ biết tay ông. Sáng kiến của gã như sau: Gã sẽ thôi miên một người nào đó và điều khiển họ gieo hột theo một phương pháp đặc biệt - buông tay thật đều và gieo đúng chỗ đã định trước trên mặt bàn. Nếu được tập luyện đúng đắn, tay gieo hột sẽ bảo đảm tránh được trường hợp hên xui của con thò lò sáu mặt.

Bố khi. Tôi cười nghiêng ngửa - Ha ha, gã bạn nhậu này cũng giàu óc tưởng tượng thật. Nhưng cười được mấy phút, cái câu chuyện diều ấy chợt chui vào trong óc tôi Ừ nhỉ! Tại sao không? Tại sao không làm cho nó trở thành hiện thực?

Thế là hai người bạn nhậu tri kỷ Sơn Mun và tôi thức suốt đêm để bàn bạc kế hoạch "thôi miên" gieo hột ấy. Khi bình minh vừa lên, chúng tôi đã hoàn hảo một chương trình làm ăn tuyệt diệu.

Tôi cần hai thứ: một số tiền làm vốn và một cái "phông" lịch sự tươm tất. Cái tình cảnh của chúng tôi hiện giờ bết đến nỗi chỉ cần lò mò đến đầu ngõ - chỉ đầu ngõ thôi chứ đừng hy vọng nhìn thấy cánh cửa sòng bài - thì đã bị mấy chú bảo vệ to con tổng đi lẫn lóc rồi! May mắn thay, tôi chợt nhớ ra một nơi tôi có thể khắc phục hai việc ấy dễ dàng. Tôi chợt nhớ ra thằng Tiến, Nguyễn Văn Tiến.

Tiến Sào, bởi vì hắn cao lênh khênh như cây sào máng áo, và tôi là hai thằng bạn nối khố cùng xuất thân từ một xóm nhỏ ở Biên Hòa, và cùng có máu cờ bạc tiềm tàng trong huyết quản. Ngay từ hồi còn ở trường tầm mưa, tôi và hắn đã thay nhau vét nhẵn túi tụi nhóc tí đồng trang lứa tại trường hay trong xóm. Và dần dần tay nghề được trưởng thành trong các sòng bài tôm tép nơi tỉnh lỵ.

Phải công nhận, Tiến Sào chơi đẹp và không tham lam. Hắn sẵn sàng tặng "tiền xe" cho người thua bạc. Đối với tôi thì còn khuya, được dịp là tôi lột sạch sẽ những thằng cùng sòng cho đến khi chúng phải nhảy tùm xuống cầu Bình Lợi tự tử thì mới hài lòng. Hừ! Hắn ăn bài nhiều và thành công hơn tôi chỉ vì nhờ vào may mắn. Hắn chơi bài một cách thẳng thắn, lương thiện; còn tôi thì chơi một cách... "uyển chuyển".

Khi trưởng thành vào đời, tôi và hắn mỗi người bay nhảy một nơi. Tiến Sào gặp may luôn nên trở thành giàu sang và có tăm tiếng trong giới ăn chơi thượng lưu Sài Gòn. Hắn được mọi người kính trọng nhờ lối chơi sòng phẳng và cư xử hào hoa phong nhã. Còn tôi... Mẹ kiếp! Vẫn xui cứ thắm

viếng đều đều khiến tôi trở nên thảm hại, nhưng còn nhiều tự ái nên chưa bao giờ tôi vác mặt đến nhờ và Tiến Sào chuyện gì. Thật ra, hẳn lúc nào cũng chơi điệu lăm.

Bây giờ thì khác. Tôi đang hoang đến thăm hẳn, không phải để xin xỏ vay mượn, mà để mời "cộng tác" vào một dự định làm ăn lớn. Hẳn và Son Mun mỗi người sẽ được chia 25%, phần còn lại dĩ nhiên thuộc về tôi "Xếp" mà lị.

Hẳn tiếp tôi thật nồng hậu trong căn biệt thự lộng lẫy trên đường Bà Huyện thanh Quan. Sau vài ly khai vị, tôi trang trọng trình bày chương trình của mình, nghiêm trang không thua gì tổng thống đang hiệu triệu đồng bào Sau một phút trầm ngâm, Tiến Sào đồng ý cộng tác. Hẳn còn tình nguyện cho tôi và "nhà thô miễn" tá túc trong biệt thự của hẳn suốt thời gian thực hiện kế hoạch.

Một căn phòng được dành riêng để chúng tôi luyện tập. Mỗi buổi sáng Son Mun thô miễn Tiến Sào, dĩ nhiên là trong căn phòng kín chỉ riêng hai đứa thôi để bảo đảm bí quyết nghề nghiệp. Buổi chiều Tiến Sào tập gieo hạt thò lò trên một bàn chơi bạc đúng kích thước tiêu chuẩn quốc tế. Son Mun theo dõi và ghi chép mọi diễn tiến của mỗi lần gieo hạt. Còn tôi, tôi tiếp tục la cà trong các sòng bài hạng nhỏ để giải trí với số tiền "chùa" do thắng Tiến chu cấp.

Tuần lễ sau, Tiến Sào thông báo đã có sự tiến triển. Một tháng nữa trôi qua và một khuôn mẫu dần dần thành hình. Son Mun thẩm định các bấp thịt tay của Tiến Sào đã lập được một chiều hướng cố định mỗi khi gieo hạt. Son Mun lựa một điểm trên mặt hạt trước khi gieo: lúc thì con 1 đò, hoặc con 3, hay con 6 ... và Tiến Sào mỗi ngày gieo một chính xác hơn lên.

Cái bí quyết Son Mun kể lại thật là đơn giản: Mỗi lần bạn phải gieo xuống cùng một sức lực, cùng một thời điểm nhả tay vào đúng một vị trí cố định trên mặt bàn. Tôi cóc cần những lời giải thích của Son Mun. Tôi đang mơ màng đến số bạc ketch sù, đến ánh đèn rực rỡ và âm thanh quyến rũ của các sòng bài sang trọng.

Sau hai tháng và thêm 300 ngàn lần gieo hạt nữa, Tiến Sào lộ tỏ vẻ tự tin rõ rệt. Không còn nghi ngờ gì nữa, căn cứ vào sự thử nghiệm mọi mặt của hạt thò lò và cuốn sổ tay ghi chép cẩn mẫn của Son Mun, phương pháp này đã thành công.

Mọi sự sẵn sàng và bộ ba chúng tôi bắt tay hành động.

Tiến Sào điện thoại cho một người bạn cũ và cũng là chủ nhân một sòng bạc sang trọng nhất nhì khu Chợ Lớn. Gã chủ sòng mừng như bắt được vàng khi Tiến Sào hẹn ngày đến chơi giải trí. Được ông Tiến, một tay cự phú nhiều thế lực đến chơi thì còn gì vẻ vang vinh dự cho bằng.

Theo đúng chương trình hoạch định, chỉ có tôi và Tiến Sào tiến vào sòng bài Son Mun đã làm một châu tủy lúy ăn mừng và dang ngắt ngư trong biệt thự.

Canh bạc được bắt đầu lúc 3 giờ sáng. Với tên tuổi của Tiến Sào, chúng tôi được đưa hẳn vào một bàn chơi riêng biệt. Khách giả gồm tám ông chủ sòng bài có tiếng nhất đúng như đã liệu định khi Tiến Sào hứa hẹn qua điện thoại, mời họ đến dự kiến một canh bạc hẳn hữ Hẳn cũng không quên úp mở rằng hẳn đã khám phá ra một phương pháp chơi bạc sẽ làm các sòng bài lớn nhỏ vùng Sài Gòn-Chợ Lớn thi nhau sập tiệm.

Dĩ nhiên, các tên chủ sòng cá mập này đã từng nghe đủ hạng người tuyên bố những câu tương tự. Từ những cậu công tử con nhà giàu học dốt, các tay kinh doanh đủ cỡ hạng cho đến các mụ xồn xồn được ứng mộng bởi mấy ông chồng xấu số từ bên kia thế giới Nhưng họ chưa từng được nghe câu tuyên bố trên từ một tay ăn chơi thứ thiệt, mà tay chơi ấy lại là Tiến Sào Lẽ đương nhiên các tên chủ sòng lỏi đời này không tin tí nào cả, nhưng chả mất mát gì mà không đến xem chơi cho vui! Và để có chuyện tiểu lâm chọc ghẹo Tiến Sào sau này

Các gương mặt cười cợt, những cái nhún vai diễn ra sau lưng. Tôi biết, nhưng tàng lờ kệ cha chúng nó.

Tiến Sào dành cho tôi quyền lựa chọn một con hạt. Tôi trịnh trọng chúm môi thổi một hơi vào hạt lấy hên rồi trao cho Tiến Sào

Và chỉ sau một tiếng đồng hồ gieo hạt, các nụ cười giễu cợt từ từ biến mất trên những khuôn mặt phì nộn. Thay vào đó là những cặp mắt kinh di qấn chặt vào mắt bàn.

Bốn tiếng đồng hồ nữa thông thả trôi qua và Tiến Sào đã ung dung ngốn năm mươi ngàn đô la dễ dàng. Các khuôn mặt vốn đã thộn lại càng thộn ra khủng khiếp.

Tên chủ sòng run thấy rõ. Sau khi hắng giọng lia lịa và gượng trình diễn một nụ cười méo mó, hắn ấp úng mời Tiến Sào nghỉ xả hơi một phút cho hắn kiểm soát lại hột thò lò và mặt bàn. Cổ họng tôi chột khô đắng, có lẽ còn bối rối hơn gã chủ sòng mấy bậc. Tiến Sào khẽ nhướn lông mày và liếc nhìn gã chủ sòng, thế là gã rời rít:

- Xin.. xin lỗi đại huynh. Tôi lỡ lời Ai mà lại dám đòi kiểm soát ông Tiến bao giờ. Dạ dạ, xin lỗi... xin lỗi!

Tiến Sào gật đầu hài lòng, tiếp tục gieo hột.

Thêm hai giờ nữa và chúng tôi ăn đến con số gần ba trăm ngàn đô la Tiến Sào đột nhiên ngừng tay và chuẩn bị ban bố một điều quan trọng. Tôi còn tiếc rẻ, chỉ muốn tiếp tục moi thêm nhiều nữa nhưng đành ngậm miệng vì Tiến Sào là kẻ đang thủ diễn vai chính như đã được sắp đặt. Tôi luyện tiếc nâng con hột lên tay hôn một phát từ giã rồi lẩn trả lại mặt bàn.

Bài diễn từ của Tiến Sào ngắn ngủi và lịch sự vô cùng:

- Nào, như quý vị đã chứng kiến, tôi có thể chơi như thế này đều đều cho đến khi các bạn dẹp tiệm. Nếu có vị nào cần chứng minh thêm, tôi sẽ hân hạnh ghé thăm tận sòng của từng vị để biểu diễn.

Chưa bao giờ tôi thấy những gương mặt buồn còn hơn đưa đám như những gương mặt này Tám tên chủ sòng im thin thít. Tiến Sào tiếp:

-Tôi xin được trình bày thẳng với quý vị điều này: Tôi có thể chơi như hôm nay ở bất cứ chỗ nào Tôi có thể mở trường dạy những người khác chơi hay không thua gì tôi! Quý bạn cũng đã thấy, cái bí quyết của tôi không gian lận, hoàn toàn hợp pháp. Quý vị không cấm người ta vào sòng bài chơi được.

Quý vị có hai lực chọn: thứ nhất là dẹp tiệm. Thứ hai: cấm mọi người vô sòng bài - một điều mà quý vị không bao giờ muốn. Tôi mở ra cho quý vị một chọn lựa thứ ba như sau đây:

Mỗi tiệm của quý vị chỉ cần biểu tôi một triệu đô, và đổi lại, tôi sẽ bảo đảm với quý vị rằng bí quyết này sẽ không một ai biết đến. Chính tôi cũng không bao giờ chơi lỗi này nữa Như vậy là êm đẹp mọi đường.

Tiến Sào gật gù như một triết gia chính hiệu, từ tốn nói tiếp:

- Quý bạn nghĩ cho kỹ đi Tôi sẽ ở lại đây chơi tiếp cho đến đêm mai Rồi lần lượt ghé thăm từng bạn cho đủ số mỗi nơi mười triệu Tiếp theo, tôi sẽ mở một trung tâm huấn luyện...

Như vậy đã quá đủ khủng khiếp. Tám tên chủ sòng hắng hái đồng ý giao tiền lập tức.

Sáng hôm sau, Tiến Sào lấy phần của hắn, không tính toán tiền chi phí trong thời gian tôi và Son Mun tá túc tại nhà. Hắn tiết lộ: chỉ cần nhìn những gương mặt khiếp hãi của tụi chủ sòng cũng đủ đáng giá lắm rồi!

Thanh toán tiền nong cho Son Mun xong xuôi, tôi và gã chia tay đường ai nấy đi Với số tiền to lớn thơn thò, tôi không bận tâm gì đến gã, ngoài vấn đề làm cách nào ăn xài cho đáng. Đời mà!

Hai năm kể tiếp là hai năm thần tiên. Tôi ăn chơi, du hí vung vít và thư bạn đọc! Chỉ trong vòng hai năm mà số tiền bạc triệu của tôi cạn hẵn. Vào một chiều đầu hiu trong một khách sạn thanh lịch tại Đà Lạt, tôi mới biết mình mang bệnh đau gan, hạng nặng.

Đã đến lúc lại cần tiền. Tôi liền viết thư cho Tiến Sào và đề nghị cùng nhau làm một canh bạc nữa như ngày xưa Hắn vẫn là một tay nổi tiếng tại Sài Gòn, có lẽ danh giá hơn xưa nữa nhờ giao du thân mật với các cỡ bộ trưởng, tướng tá trong chính quyền. Báo chí thường nhắc đến tên hắn một cách trọng vọng như một nhân vật lãnh đạo trong chính trường mai sau

Hắn từ chối khi nhận được thư tôi, cho biết rằng Son Mun đã chết ở Nam Vang rồi Thiếu Son Mun, phương pháp ngày xưa không thể thực hiện được. Tôi lại phải gò lưng viết lá thư khác cho hắn biết rằng: Cậu biết cóc gì, Son Mun không phải là một yếu tố quan trọng. Tiến Sào vẫn nhất định khước từ nên sau cùng, tôi phải đi đến một quyết định.

Tôi nghiêm trọng báo tin cho hắn biết, tôi sẽ gửi cho hắn một món hàng, một món hàng sẽ khiến hắn phải thay đổi ý kiến lập tức.

Tôi chuẩn bị lật cây bài bửu bối của mình.

Tôi gói tất cả vào thành một gói "quà" gửi đến Tiến Sào Đó là bản sao của những thứ như: tên tuổi của những nhân vật liên quan, ngày tháng và địa điểm cũng như mọi chi tiết của một kế hoạch gian lận vĩ đại trong lịch sử cờ bạc Sài Gòn. Vâng, tôi xin trang trọng nhắc lại: đó là một canh bạc gian lận vĩ đại nhất trong lịch sử.

Bạn đọc nên rõ, tôi không phải là một gã nhà quê ngây thơ để mà tin vào những vụ bùa phép, thôi miên lảm cẩm. Nhưng nhờ vào cái bình phong Tiến Sào nên không ai dám nghi ngờ để tôi có dịp xài lại cái trò gian lận cũ rích. Tôi chỉ cần một máy phát điện cách không nhỏ xíu vừa vặn bỏ trong túi quần, và một hột thò lò đã được gắn dính lên mặt một chấm nhỏ nhạy điện là... ủa bà là! Cái trò thối hơi lấy hên và hòn từ giã con hột chỉ là một màn trình diễn để tôi tráo hột này, lấy hột kia thế thôi Tám tên chủ sòng và Tiến Sào đã bị tôi cho vào xiếc, và gần chục triệu đồng đã nhẹ nhàng chui vào túi chúng tôi một cách dễ dàng.

Giờ đây tôi phải lợi dụng vào cái vụ cờ gian bạc lận này để bắt bí Tiến Sào Để bảo vệ uy tín lâu năm, chắc chắn hắn sẽ phải bấm bụng làm bình phong cho tôi chơi cú thứ nhì. Có thể có các canh bạc thứ ba, thứ tư nữa chứ. Hì hì, chuyện đó tính sau

Tôi không quên giáng thêm một đòn tối hậu trong thư: nếu hắn không có mặt tại Đà Lạt và sẵn sàng nghe tôi "dạy bảo", tên tuổi và hình ảnh cũng như mọi sự việc chứng minh sẽ lên khắp các báo chí trong nước.

Thư trả lời của Tiến Sào đến nhanh hơn tôi dự định, và nội dung làm tôi bủn rủn. Đó là một lá thư ngắn mà suốt đời tôi vẫn nhớ từng chữ, từng câu:

"Thành thật buồn năm phút dùm cậu Kế hoạch của cậu không thực hiện được đâu Cái trò bịp của cậu tớ đã biết trước lâu rồi Ngoài ra, cậu cũng không phải là một tay chơi "nghề" như cậu tưởng.

Cậu không biết là tớ đã tráo hột của cậu bằng một hột thông thường khác ngay sau khi cậu gỡ trò nơi sòng bài Cái hột thò lò gian lận của cậu đã trôi xuống nhà cầu lâu rồi Không tin, cậu kiểm soát lại cái hột cậu đang giữ xem có khác gì các hột thông thường không.

Cậu hiểu chưa Phương pháp thôi miên của Son Mun đã thực sự linh nghiệm. Nếu cậu chịu khó lắng nghe, và chỉ cần một chút lòng tin, là cậu đã có thể trở thành một tay đồ hột bách thắng. Nhưng xui cho cậu, Son Mun, kẻ duy nhất trên đời biết bí quyết ấy đã chết rồi".

Ghi nhớ lời tớ nhé!"

Giờ đây, tôi vất vưởng trên các lều đường, không xu dính túi Chỉ còn nuôi một hy vọng duy nhất là tìm cho được một gã khác cũng tốt nghiệp từ trường Thôi Miên Thuật Nam Vang, thì may ra mới khá lên được.

Bạn đọc ơi! Tìm dùm tôi với

Trần Tuấn phóng tác